

[Ninn-Hansen.]

nu ikke, at det afgørende er, hvad man kan fremme herigennem? Jeg erindrer nogle taler, det ærede medlem har holdt her i tinget — taler, som jeg har været helt enig i — om pensionsforsikringer, hvor det ærede medlem vendte sig imod nedslagsreglerne. Ja, hvis man ændrer disse nedslagsregler, er det for så vidt også andre, der skal betale. Men det ærede medlem gjorde opmærksom på — og det synes jeg han har ret i — at ved at forbedre disse nedslagsregler kunne man få folk til stadig væk at tegne pensionsforsikringer, og man kunne få nye kredse til at gøre det.

Jeg synes, vi her befinder os på et ganske parallelt område. Hvis vi ikke dækker det, som det ærede medlem kalder det udækkede behov, ved gennemførelsen af sådanne skatteregler, som vi har foreslået, eller lignende skatteregler, så tror jeg simpelt hen der sker det, som det ærede medlem regnede med i forbindelse med pensionerne, at så trækker de, der har ydet noget, sig ud af det, eller i hvert fald en stor del af dem, og derved bliver det dyrere for staten og dyrere for os alle. Hvis vi derimod gennemfører regler, sådan som vi har foreslået det, er der en mulighed for, at endnu flere vil medvirke til at dække deres børns studier, og jeg håber, at det ærede medlem vil lade denne betragtning være afgørende, når han skal tage stilling.

Vi vil da gerne i de kommende udvalgsdrøftelser tage de betænkeligheder til efterretning, der har været fremført med hensyn til, at man opnåede noget, der ikke kunne betragtes som en forenkling. Ligesom den højtærede undervisningsminister har vi jo stillet nogle af de konkrete forslag, der er fremsat i den gule betænkning. Hvis det ærede medlem hr. Baunsgaard skulle frygte for, at vor skattelovgivning vil medføre større administration, og hvis det ærede medlem skulle være bekymret over en sådan udvikling, er vi dem, der sidst vil tage denne bekymring fra det ærede medlem, for der er jo visse tanker fremme om helt nye skattesystemer, hvor det ærede medlem får brug for denne bekymring. Vi vil imidlertid gerne imødekomme det ærede medlem ved at drøfte det rent saglige på dette område, drøfte, om vi kan gøre reglerne endnu bedre, end vi har foreslået det.

Peter Nielsen: Nu er det ikke, fordi vi skal tage nogen glæder på forskud, og vi kan vente med at diskutere udskrivningslovforslaget, til det kommer til første behandling; men når det ærede medlem hr. Foged siger, at formålet må være helt at overgå til den proportionale beskatning, så er det selvfølgelig en glæde, at vi nu for de 90 pct. af skatteydernes vedkommende kan overgå til den proportionale beskatning. Det er imidlertid de sidste 5 pct., der vil få den allerstørste glæde af dette lovforslag, dem med de allerstørste indtægter, så argumentationen om, at de store indtægter vil få den største fornøjelse ud af dette lovforslag, står stadig ved magt.

Når jeg har nævnt ordet erhvervsstudent flere gange, er det ikke, fordi jeg er tilhænger af begrebet, men når det er et lovforslag om skat for erhvervsstudenter, vi behandler, er man jo nødt til at bruge selve ordet. Jeg ser helst, at dette begreb bliver afskaffet, og det vil det blive gennem ungdommens uddannelsesfond.

Foged: Ja, hvis det ærede medlem hr. Peter Nielsen finder, at man er erhvervsstudent, når man modtager en indkomst fra sit hjem — sådan skal det opfattes efter dette lovforslag — synes jeg nok at begrebet erhvervsstudent er for vidt. Erhvervsstudent, finder jeg, må være en student, der forsøger i det private erhvervsliv at tjene nogle penge. De kommer naturligvis også ind under dette skatteforslag, men hvorfor skulle de ikke også have lemper? Vi tilsigter imidlertid færrest mulige erhvervsstudenter med vort forslag.

Hvad angår de bemærkninger, det ærede medlem hr. Baunsgaard fremkom med, vil jeg bemærke, at med hensyn til de 1 310 kr. i nedslag, som det vil blive pr. år — nu har jeg ikke nogen beregninger her — så er ligevægtsskatten også beregnet i det. Jeg er tilfreds med, at det ærede medlem gjorde opmærksom på, at det var i et område, hvor skatteyderen betalte 64 pct. i skat; ja, så er vedkommende skatteyder kommet godt med, så kan samfundet dårlig være bekendt at hente ret meget mere af den indkomst. Det ville måske være rimeligt, at folk fik lov til, når de betalte uddannelsen for deres unge, da at trække det fra toppen af deres indkomst. Jeg tror, der vil